

ruimtelijke ordening (IWro), bepaalt dat het oude recht van toepassing blijft op een vrijstelling als bedoeld in artikel 19 WRO, wanneer het verzoek daartoe is ingediend voor 1 juli 2008. Noch in dit artikel, noch elders in de Invoeringswet is voorzien in een overgangsrechtelijke regeling voor vaststelling van hogere waarden voor dergelijke vrijstellingen; hierdoor is de kortere terinzagetermijn per 1 juli 2008 direct en geheel komen te vervallen en had het ontwerpbesluit tot vaststelling van deze hogere waarde conform artikel 110c, eerste lid, Wgh, zes weken terinzage gelegd moeten worden. Nu dat niet gebeurd is en niet is gebleken dat potentiële belanghebbenden hierdoor niet zijn benadeeld, ziet de Afdeling geen aanleiding om het gebrek met toepassing van artikel 6:22 Awb te passeren.

Arents

Milieueffectrapportage

70

Bestemmingplan "BillyBird
Park Hemelrijk" – Uden

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

14 april 2010, nr. 200808652/1/R2

(mrs. Parkins-de Vin, Mondt-Schouten en Vermeulen)

Noot Poortinga onder 71

Milieueffectrapportage. Recreatie. M.e.r.-plicht. EHS. Geur. Struweelvogels.

[Wm art. 7.2; Besluit m.e.r. 1994 art. 2, Categorie 10.1 van onderdeel C en D van de bijlage]

De gemeente Uden heeft op 21 februari 2008 het bestemmingsplan "BillyBird Park Hemelrijk" vastgesteld. Dit is op 21 oktober 2008 goedgekeurd door het college van gedeputeerde staten (GS) van Noord-Brabant. Het plan maakt een uitbreiding van het recreatiepark BillyBird Park Hemelrijk te Volkel mogelijk. Aan de oostzijde kan een tweede recreatieplas aangelegd worden en kunnen 150 nieuwe recreatiewoningen gebouwd worden. Aan een aantal onderdelen van het bestemmingsplan is

goedkeuring onthouden door GS. Bijvoorbeeld aan de ontsluitingsweg die door de Brabantse Groene Hoofdstructuur was gepland.

In beroep is onder meer aangevoerd dat het verkeerskundig onderzoek en het onderzoek van SOVON Vogelonderzoek Nederland, welke zijn uitgevoerd op basis van het ontwerpplan, niet kunnen dienen ter onderbouwing van het vastgestelde plan. De uitbreiding van de recreatievoorzieningen was in het ontwerpplan namelijk als wijzigingsbevoegdheid opgenomen, terwijl deze in het vastgestelde plan rechtstreeks mogelijk is. De Afdeling constateert dat het verkeerskundig onderzoek is uitgegaan van de bouw van 100 recreatiewoningen in plaats van de 150 die het vastgestelde plan mogelijk maakt. De Afdeling verwacht niet dat dit hogere aantal tot wezenlijk andere conclusies ten aanzien van de verkeerssituatie ter plaatse leidt, mede gezien het huidige aantal verkeersbewegingen. Ten aanzien van het vogelonderzoek is evenmin aannemelijk gemaakt door appellanten dat daarin wezenlijk andere conclusies zouden zijn bereikt.

Ook hebben appellanten aangevoerd dat ten onrechte geen milieueffectrapport (MER) is opgesteld. De oorspronkelijke beoordeling of een MER gemaakt moest worden is volgens appellanten niet meer toereikend, omdat het plan inmiddels ingrijpender ontwikkelingen mogelijk maakt. De Afdeling wijst er op dat de ter plaatse reeds bestaande activiteiten en voorzieningen buiten beschouwing moeten worden gelaten bij het bepalen of er een m.e.r.- (beoordelings)plicht bestaat. In het deskundigenbericht wordt uitgegaan van een uitbreiding van de oppervlakte met ongeveer 37,2 hectare en een toename van de bezoekersaantallen van 87.500 per jaar. Hieruit volgt dat de drempelwaarden voor de m.e.r.-plicht niet worden overschreden. In december 2003 is een aanmeldingsnotitie opgesteld ter voldoening aan de verplichting tot het uitvoeren van een zogenaamde m.e.r.-beoordeling. In 2005 is een aanvullende notitie verschenen. Op basis hiervan is geoordeeld dat zich als gevolg van de uitbreiding geen belangrijke nadelige milieugevolgen zullen voordoen en dat daarom geen MER opgesteld hoefde te worden. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat deze conclusie onjuist is.

Uitspraak in het geding tussen:

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid “BB Uden Vastgoed B.V.” en anderen, allen gevestigd onderscheidenlijk wonend te Volkel, gemeente Uden,
 2. [appellant sub 2] en anderen, allen wonend te [woonplaats], [gemeente],
 3. [appellant sub 3], wonend te [woonplaats], [gemeente], en anderen,
- appellanten,
en
het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2008 heeft het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (hierna: het college) besloten over de goedkeuring van het door de raad van de gemeente Uden (hierna: de raad) bij besluit van 21 februari 2008 vastgestelde bestemmingsplan “BillyBird Park Hemelrijk”.

Tegen dit besluit hebben de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid BB Uden Vastgoed B.V. en anderen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 15 december 2008, [appellant sub 2] en anderen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 1 december 2008, en [appellant sub 3] en anderen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 1 december 2008, beroep ingesteld.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht.

BB Uden Vastgoed en anderen, [appellant sub 2] en anderen en [appellant sub 3] en anderen hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

BB Uden Vastgoed en anderen en [appellant sub 3] en anderen hebben nadere stukken ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft de raad een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 december 2009, (...; red.).

2. Overwegingen

Ontvankelijkheid

2.1. BB Uden Vastgoed en anderen en de raad betogen dat het beroep van [appellant sub 3] en anderen niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Deze laatsten zijn volgens BB Uden Vastgoed en anderen en de raad niet als belanghebbenden aan te merken, omdat hun nabij het plangebied gelegen woning aan de [locatie] te [plaats] en de daarbij behorende gronden inmiddels zijn verkocht.

2.1.1. Vast staat dat de woning gelegen aan de [locatie] te [plaats] tezamen met daarbij behorende gronden in mei 2009 door [appellant sub 3] en anderen is verkocht en geleverd aan een derde, en dat [appellant sub 3] en anderen thans niet meer op dat adres wonen. Ter zitting is evenwel gebleken dat [appellant sub 3] en [personen A en B] de gezamenlijke eigendom hebben van de percelen kadastraal bekend gemeente Uden, nummers [...], die gelegen zijn in de directe nabijheid van het plangebied, zodat zij als belanghebbend moeten worden aangemerkt. Gebleken is dat [persoon C] geen gronden in of nabij het plangebied meer in eigendom heeft. Gelet hierop heeft [persoon C] thans geen belang bij een inhoudelijke beoordeling van het beroep. Het beroep van [appellant sub 3] en anderen, voor zover ingediend door [persoon C], is niet-ontvankelijk.

2.2. BB Uden Vastgoed en anderen betogen dat het beroep van [appellant sub 2] en anderen niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat de naam “Bewoners buurtschap De Heikant”, waarmee het beroepschrift van [appellant sub 2] en anderen is ondertekend, niet verwijst naar een officiële organisatie en omdat [appellant sub 2] en anderen niet wonen aan de kant van het plangebied waar de verblijfsrecreatie is voorzien.

2.2.1. Uit de plankaart blijkt dat de afstanden tussen de woningen van [appellant sub 2] en anderen en de grens van het plangebied onderscheidenlijk ongeveer 30, 75 en 75 meter bedragen. Gelet daarop, en gezien de aard en omvang van de activiteiten die in het plan worden mogelijk gemaakt, zijn zij aan te merken als belanghebbend. Dat het beroepschrift mede is ondertekend met “Bewoners buurtschap De Heikant” maakt dat niet anders. Ge-

zien het voorgaande kunnen [appellant sub 2] en anderen in hun beroep worden ontvangen.

Toetsingskader

2.3. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, gelezen in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht, zoals die bepalingen luiden ten tijde hier van belang, rust op het college de taak om – in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen – te onderzoeken of het plan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient het college rekening te houden met de aan de raad van de gemeente Uden toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Daarnaast heeft het college er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht.

Het bestreden besluit

2.4. Het plan bevat een planologische regeling voor het recreatiepark BillyBird Park Hemelrijk te Volkel en voorziet onder meer in uitbreiding van het park aan de oostzijde met een tweede recreatieplas en recreatiewoningen. Bij het bestreden besluit heeft het college het plan grotendeels goedgekeurd. Goedkeuring is onthouden ten aanzien van het plandeel met de bestemming “Verkeersdoeleinden” ten zuiden van de Heikantstraat, en gedeeltelijk ten aanzien van de plandelen met de bestemmingen “Verblijfsrecreatieve doeleinden”, “Water en groenvoorzieningen” en “Dagrecreatieve doeleinden” aan de zuidoostkant van het plangebied. Voorts is goedkeuring onthouden aan de in de planvoorschriften opgenomen bepaling die door middel van een wijzigingsbevoegdheid de bouw van bedrijfswoningen ten zuiden van de Heikantstraat mogelijk maakt.

Het beroep van BB Uden Vastgoed en anderen

2.5. Het beroep van BB Uden Vastgoed en anderen is gericht tegen het bestreden besluit voor zover dat strekt tot onthouding van goedkeuring aan het plan. Ten aanzien van het plandeel met de bestemming “Verkeersdoeleinden”, dat is opgenomen ten behoeve van de aanleg van een verbindingsweg, voeren

BB Uden Vastgoed en anderen aan dat het college ten onrechte heeft aangenomen dat de aan te leggen weg een leefgebied voor struweelvogels doorsnijdt. De aanduiding “struweelvogelgebied”, die volgens het streekplan voor een deel van het plangebied geldt, is volgens hen daarin ten onrechte opgenomen, nu de betrokken gronden zijn ingericht als maïsland en geen landschappelijke of natuurwaarde hebben. Bovendien zijn naar BB Uden Vastgoed en anderen stellen noch de verbindingsweg noch de bedrijfswoningen voorzien in het struweelvogelgebied, en voorziet het plan in compensatie. Voorts is de aanleg van verbindingswegen een gemeentelijke aangelegenheid, aldus BB Uden Vastgoed en anderen. Nu onder de nieuwe Wet ruimtelijke ordening voor bestemmingsplannen geen goedkeuring van het college meer vereist is, had het college volgens hen geen goedkeuring mogen onthouden aan de in het zuiden van het plangebied voorziene verbindingsweg.

BB Uden Vastgoed en anderen voeren verder aan dat het college, bij het onthouden van goedkeuring aan de mogelijkheid twee bedrijfswoningen op te richten in het gebied dat op de plankkaart is aangeduid als wijzigingsvlak 4, er ten onrechte vanuit is gegaan dat niet is gewaarborgd dat de reeds bestaande bedrijfswoningen worden afgebroken, aangezien het plan als voorwaarde stelt dat de bestaande woningen vervallen als er nieuwe bedrijfswoningen worden opgericht. Voorts is het college volgens hen, bij het gedeeltelijk onthouden van goedkeuring aan de plandelen met de bestemmingen “Verblijfsrecreatieve doeleinden”, “Water en groenvoorzieningen” en “Dagrecreatieve doeleinden” aan de zuidoostkant van het plangebied, er ten onrechte van uitgegaan dat het provinciaal beleid is gericht op verwezenlijking van ecologische verbindingzones van 25 meter breed. De breedte van 25 meter is ontleend aan de Paraplunota ruimtelijke ordening, die pas na de vaststelling van het plan is vastgesteld, zodat dit beleid op het plan niet van toepassing was, aldus BB Vastgoed en anderen.

2.6. Het college stelt zich op het standpunt dat de voorziene verbindingsweg een gebied doorsnijdt dat behoort tot de Groene Hoofdstructuur (GHS) en daarin is aangewezen als struweelvogelgebied. Volgens het provinciaal beleid is aantasting van GHS-gebieden uitslui-

tend toegestaan als sprake is van een zwaarwegend maatschappelijk belang en er geen alternatieve locaties of andere oplossingen beschikbaar zijn. Daarvan is in dit geval niet gebleken, aldus het college. Voorts is de aansluiting van de verbindingsweg op het bestaande wegennet in de gemeente Boekel volgens het college niet gegarandeerd. Ook ten aanzien van de bouw van twee bedrijfswoningen op de als struweel- vogelgebied aangewezen gronden is naar de mening van het college niet gebleken van een zwaarwegend maatschappelijk belang en evenmin van het ontbreken van alternatieve oplossingen. Daarbij acht het college van belang dat het plan ook na toepassing van de wijzigingsbevoegdheid nog de mogelijkheid biedt binnen het differentiatievlak “Dagrecreatie” twee bedrijfswoningen op te richten. Nu het plan voorziet in een ecologische verbindingzone van gemiddeld ongeveer 15 meter breed voldoet het op dit punt niet aan het beleid zoals vastgelegd in de Paraplunota ruimtelijke ordening, om welke reden het college goedkeuring heeft onthouden aan het desbetreffende plan-deel.

2.7. Op de bij het plan behorende, gewaarmerkte kaart die de bestaande situatie weergeeft is op een deel van het plangebied, waaronder het gedeelte waar de nieuwe verbindingsweg en de betrokken bedrijfswoningen zijn voorzien, een verticale arcering aangebracht. Volgens de legenda heeft deze arcering de betekenis “GHS-landbouw: leefgebied struweelvogels”. Ter zitting is komen vast te staan dat de begrenzing van het struweelvogelgebied zoals op deze kaart aangegeven overeenstemt met de begrenzing zoals die voortvloeit uit de betrokken provinciale beleidsstukken, zodat moet worden aangenomen dat de stelling van BB Uden Vastgoed dat de verbindingsweg noch de bedrijfswoningen in het struweelvogelgebied liggen feitelijke grondslag mist.

In de Paraplunota ruimtelijke ordening, als beleidsregel vastgesteld door het college en in werking getreden op 1 juli 2008, derhalve voor het bestreden besluit, is vermeld dat “struweelvogelgebied” landbouwgronden omvat waarop struweelvogels, zoals de roodborsttaupit en de geelgors, kunnen gedijen. Deze vogels hebben wel rust en ruimte nodig, maar zijn minder gevoelig voor ruimtelijke ingrepen door de landbouw, de recreatie en andere

in het buitengebied voorkomende functies dan de kwetsbare plant- en diersoorten, aldus de Paraplunota. Voorts wordt daarin vermeld dat ook in het leefgebied voor struweelvogels activiteiten moeten worden uitgeoefend met voldoende respect voor de bestaansvoorwaarden van de betreffende diersoorten. Het gaat dan volgens de nota met name om de handhaving van een besloten of halfopen landschapsstructuur met een kleinschalige percelering, houtwallen, ruige perceelstranden en slootkanten, overhoekjes, solitaire bomen, dijken en onverharde wegen en paden. Gezien deze omschrijving ziet de Afdeling in het gegeven dat de betrokken percelen in gebruik zouden zijn als maïsland – wat daar overigens van zij – geen aanleiding voor het oordeel dat het college deze niet in redelijkheid als struweelvogelgebied heeft kunnen aanmerken.

2.8. Met betrekking tot de onthouding van goedkeuring aan de voorziene verbindingsweg blijkt uit de stukken dat ten tijde van het bestreden besluit niet vaststond dat deze weg zou kunnen worden aangesloten op de Vosde, welke weg is gelegen op het grondgebied van de gemeente Boekel. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan in zoverre in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Dat op 1 juli 2008 de Wet ruimtelijke ordening in werking is getreden en de WRO ingetrokken maakt dat niet anders, aangezien uit het toepasselijke overgangsrecht volgt dat op het nu voorliggende plan de WRO van toepassing is.

2.9. Ingevolge artikel 9.6, aanhef en onder 9.6.1, van de planvoorschriften zijn burgemeester en wethouders bevoegd, voor zover hier van belang, de bestemming “Agrarisch gebied onbebouwd” binnen wijzigingsvlak 4 geheel of gedeeltelijk te wijzigen in de bestemming “Dagrecreatieve doeleinden” met het differentiatievlak “Landschappelijke groenvoorziening”, waarbinnen de bouw is toegestaan van bedrijfswoningen ter vervanging van bestaande bedrijfswoningen, mits in geval van het bouwen van een bedrijfswoning vaststaat dat de woonfunctie van een bestaande bedrijfswoning feitelijk en juridisch-planologisch aan het pand wordt onttrokken. Uit deze bepaling volgt weliswaar dat, na toepassing van de wijzigingsbevoegdheid door burgemeester en wethouders en na de bouw van een

of meer bedrijfswoningen, de reeds voordien bestaande bedrijfswoningen niet langer mogen worden bewoond, maar niet dat laatstbedoelde woningen ook fysiek moeten worden verwijderd. Verder voorziet, naar blijkt uit artikel 3 van de planvoorschriften, de bestemming “Dagrecreatieve doeleinden” met het differentiatievlak “Dagrecreatie” in de aanwezigheid van twee bedrijfswoningen. Dat betekent dat, als na toepassing van de wijzigingsbevoegdheid twee nieuwe bedrijfswoningen zouden worden gerealiseerd in het met wijzigingsvlak 4 aangeduide gebied, zelfs als de nu bestaande woningen zouden worden verwijderd, op grond van het plan ook in het gebied met de bestemming “Dagrecreatieve doeleinden” met het differentiatievlak “Dagrecreatie” de bouw van twee nieuwe bedrijfswoningen mogelijk zou zijn, waarmee het totale aantal bedrijfswoningen op vier zou komen. Gelet hierop heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat in het plan niet is gewaarborgd dat de reeds bestaande bedrijfswoningen na toepassing van de wijzigingsbevoegdheid zullen worden wegbestemd. De Afdeling ziet in hetgeen op dit punt is aangevoerd dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat het college in zoverre ten onrechte goedkeuring aan het plan heeft onthouden.

2.10. Ten aanzien van het betoog van BB Uden Vastgoed en anderen dat ten onrechte is uitgegaan van de wenselijkheid van ecologische verbindingzones van 25 meter breed, overweegt de Afdeling dat de Paraplunota ten aanzien van ecologische verbindingzones onder meer het volgende vermeldt:

“De breedte en de inrichting van de ecologische verbindingzones zijn afhankelijk van de natuurfunctie die zij moeten vervullen. Ze moeten zodanig worden ingericht dat de doelsoorten waarvoor de verbindingzone is bedoeld er ook daadwerkelijk gebruik van kunnen maken. Wij streven ernaar de ecologische verbindingzones een gemiddelde breedte van 25 meter te geven. Voor verbindingen in stedelijk gebied hanteren wij een breedte van 50 meter omdat deze zones veelal een intensiever recreatief medegebruik hebben. De inrichting kan bestaan uit een reeks van kleine landschapselementen zoals bosjes, struwelen, houtsingels, ruigten, poelen of moerasjes”.

Zoals hiervoor overwogen was de Paraplunota ten tijde van het nemen van het bestreden be-

sluit reeds in werking getreden, zodat ervan moet worden uitgegaan dat deze nota het op dat moment geldend beleid weergaf. De Afdeling ziet in hetgeen is aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het college het in de nota neergelegde beleid niet in redelijkheid aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen.

2.11. Ter zitting heeft het college het standpunt ingenomen dat ten onrechte goedkeuring is onthouden aan het plandeel met de bestemming “Water en groenvoorzieningen” voor zover dat is gelegen langs de uiterste oostgrens van het plangebied, aangezien ingevolge het plan de op kaart 4 weergegeven principeprofielen dienen te worden gevolgd en profiel 7 voorziet in een afdoende bescherming van de ecologische verbindingzone ter plaatse. Nu het college zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan het in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit wat dit onderdeel betreft niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het beroep van BB Uden Vastgoed en anderen is in zoverre gegrond, zodat het bestreden besluit op dit punt dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Nu niet is gebleken van belangen van derden die aan de goedkeuring van de desbetreffende plandelen in de weg staan, ziet de Afdeling aanleiding om, met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, aanhef en onder c, van de Awb, daaraan zelfvoorzienend goedkeuring te verlenen.

Het beroep van [appellant sub 3] en anderen 2.12. [appellant sub 3] en anderen betogen dat het college ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan het plan. Zij voeren aan dat artikel 3.4.2.1 van de planvoorschriften rechtsonzeker is ten aanzien van de bebouwingsmogelijkheden die daaruit voortvloeien. In dit voorschrift is weliswaar bepaald dat binnen de geurcontouren op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) geen gebouwen mogen worden opgericht, maar daaruit blijkt niet waar de geurcontouren liggen, zodat onduidelijk is in welke delen van het plangebied het oprichten van gebouwen niet is toegestaan, aldus [appellant sub 3] en anderen. In dit verband wijzen zij er voorts op dat de verorde-

ning op grond van de Wgv waarnaar in de planvoorschriften wordt verwezen, pas twee weken na de vaststelling van het plan in werking is getreden.

[appellant sub 3] en anderen voeren verder aan dat het vastgestelde plan aanzienlijk afwijkt van het ter inzage gelegde ontwerp, zonder dat daaraan een verzoek van de exploitant van het recreatiepark ten grondslag heeft gelegen. Volgens hen kunnen het verkeerskundig onderzoek en het onderzoek van SOVON Vogelonderzoek Nederland naar de gevolgen van het plan voor de veiligheid van het vliegverkeer op de vliegbasis Volkel, die zijn verricht ten behoeve van het ontwerpplan, niet dienen ter onderbouwing van het vastgestelde plan. Zij wijzen erop dat in het ontwerp een wijzigingsbevoegdheid was opgenomen ten behoeve van een uitbreiding van de recreatievoorzieningen, die op grond van het vastgestelde plan rechtstreeks mogelijk is.

Voorts is volgens hen ten onrechte geen milieu-effectrapportage uitgevoerd. De oorspronkelijke beoordeling waarbij is vastgesteld dat geen milieu-effectrapport hoefde te worden opgesteld, is naar hun mening niet meer toereikend, omdat het plan ingrijpendere ontwikkelingen mogelijk maakt dan ten tijde van die beoordeling werd voorzien. Volgens hen is verder ten onrechte niet getoetst aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen.

[appellant sub 3] en anderen betogen voorts dat, met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid die ziet op de plandelen met de bestemming "Agrarisch gebied onbebouwd" aan de zuidkant van het plangebied, ten onrechte slechts goedkeuring is onthouden voor zover het betreft de mogelijke bouw van twee bedrijfswoningen. Naar zij menen zal de mogelijkheid van wijziging van de bestemming in "dagrecreatie" ten koste gaan van de in het gebied aanwezige natuurwaarden. Ten slotte betogen [appellant sub 3] en anderen dat het terrein aan de Hemelrijkstraat met de bestemming "Verblijfsrecreatieve doeleinden" en het differentiatievlak "Verblijfsrecreatie" niet bereikbaar is voor verkeer, doordat het geheel van de weg wordt gescheiden door het vlak met de bestemming "Ecologische verbindingzone". Het plan is in zoverre niet uitvoerbaar, aldus [appellant sub 3] en anderen.

2.13. Het college stelt zich op het standpunt dat in het plan het bouwen binnen de geur-

contouren in de planvoorschriften voldoende duidelijk is uitgesloten. Voorts is het college van mening dat de wijzigingen in het vastgestelde plan ten opzichte van het ontwerp niet van dien aard zijn dat het plan daarmee wezenlijk van karakter is veranderd. Verder ziet het college geen redenen waarom niet zou kunnen worden ingestemd met het besluit van burgemeester en wethouders van Uden van 6 januari 2004, aangevuld op 6 december 2005, waarbij is besloten dat ten behoeve van het plan geen milieu-effectrapport hoeft te worden opgesteld.

2.14. Ingevolge artikel 3.4.2.1, aanhef en onder c, van de planvoorschriften geldt voor het bouwen van gebouwen dat deze uitsluitend mogen worden opgericht binnen de op de plankaart aangegeven bouwvlakken en buiten een geurbelastingscontour, bepaald volgens de Wet geurhinder en veehouderij en de Regeling geurhinder en veehouderij, zoals van kracht op 1 januari 2008 met inachtneming van de "Verordening geurhinder en veehouderijen gemeente Uden 2007", vastgesteld bij raadsbesluit van 21 februari 2008.

2.14.1. De bedoelde verordening op grond van de Wgv is in werking getreden op 6 maart 2008. Het plan is door de raad vastgesteld op 21 februari 2008, maar kon eerst rechtskracht verkrijgen nadat het college een besluit zou hebben genomen omtrent de goedkeuring ervan. Dit besluit is door het college op 21 oktober 2008 genomen. Nu ten tijde van het besluit omtrent goedkeuring de verordening in werking was getreden, bestaat hierin geen grond voor het oordeel dat sprake was van een rechtsonzekere situatie.

Ten aanzien van de vraag of artikel 3.4.2.1, aanhef en onder c, in voldoende mate duidelijk maakt op welke plaatsen binnen het plangebied gebouwen mogen worden opgericht, overweegt de Afdeling dat uit de tekst van dat artikel blijkt dat het oprichten van gebouwen slechts is toegestaan binnen een bouwvlak en buiten de geurcontouren zoals bepaald ingevolge de Wgv en de op die wet gebaseerde Regeling geurhinder en veehouderij. Deze beide wettelijke regelingen bevatten onder meer voorschriften met betrekking tot het verspreidingsmodel dat bij de berekening van geurbelasting vanwege een veehouderij moet worden gehanteerd, de plaatsen waarop de geurbelasting moet worden bepaald en de wijze waarop

de aan te houden afstanden moeten worden gemeten. Aan de hand van de genoemde wettelijke regelingen kan naar het oordeel van de Afdeling in het voorliggende geval de ligging van de in het plan bedoelde geurcontouren met voldoende zekerheid worden bepaald. Daarbij betreft zij verder dat in het eerderbedoelde planvoorschrift is aangegeven dat bij de bepaling van de ligging van de geurbelastingscontouren moet worden uitgegaan van de tekst van deze regelingen zoals die luidde op 1 januari 2008, en dat op de bij het plan behorende masterplankaart en op de kaart die als afbeelding 6.5 in de plantoelichting is opgenomen de ligging van de geurcontouren inzichtelijk is gemaakt. De Afdeling ziet in hetgeen is aangevoerd derhalve geen grond voor het oordeel dat artikel 3.4.2.1 van de planvoorschriften in zoverre in strijd zou zijn met de rechtszekerheid. Het college heeft hierin dan ook geen aanleiding hoeven zien op dit punt aan het plan goedkeuring te onthouden.

2.15. Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd omtrent de afwijking van het vastgestelde plan ten opzichte van het ter inzage gelegde ontwerp, overweegt de Afdeling dat de raad bij de vaststelling van het plan daarin wijzigingen kan aanbrengen ten opzichte van het ontwerp, waarbij, anders dan [appellant sub 3] en anderen kennelijk aannemen, niet is vereist dat daaraan een verzoek van de initiatiefnemer of een andere betrokkene ten grondslag ligt. Slechts indien de afwijkingen van het ontwerp naar aard en omvang zodanig groot zijn dat een wezenlijk ander plan is vastgesteld, dient de wettelijke procedure opnieuw te worden doorlopen.

Vaststaat dat in dit geval de oppervlakte van het gebied in het oostelijk deel van het plangebied waar verblijfsrecreatie rechtstreeks is toegestaan, is vergroot ten opzichte van het ontwerp. Nu evenwel het ontwerp al voorzag in een wijzigingsbevoegdheid voor het betrokken gebied waarmee de bestemming "Water en groenvoorzieningen" geheel of gedeeltelijk kon worden gewijzigd in "Verblijfsrecreatieve doeleinden" en daarbij, evenals in het vastgestelde plan, een maximumaantal van 150 recreatieverblijven werd gesteld, zijn naar het oordeel van de Afdeling de afwijkingen van het ontwerp op dit punt naar aard en omvang niet dermate groot dat geoordeeld moet worden dat een wezenlijk ander plan voorligt.

Ten aanzien van het verkeerskundig onderzoek dat is verricht ten behoeve van het opstellen van het ontwerp van het plan constateert de Afdeling dat daarin is uitgegaan van de bouw van 100 recreatiewoningen, in plaats van de 150 die het vastgestelde plan mogelijk maakt. Dat het rapport, uitgaande van een aantal van 150 recreatiewoningen, tot wezenlijk andere conclusies zou hebben geleid ten aanzien van de gevolgen voor de verkeerssituatie ter plaatse, mede gezien het aantal reeds aanwezige verkeersbewegingen op de Heikantstraat, hebben [appellant sub 3] en anderen echter niet aannemelijk gemaakt. Ten aanzien van het door hen bedoelde onderzoek van SOVON acht de Afdeling evenmin aannemelijk gemaakt dat, zo daarin al wordt uitgegaan van een andere inrichting van het gebied dan uiteindelijk in het plan wordt mogelijk gemaakt, daarin wezenlijk andere conclusies zouden zijn bereikt als van de mogelijkheden van het vastgestelde plan zou zijn uitgegaan.

2.16. Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer, worden bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten aangewezen: a. die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu; b. ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij vanwege de bijzondere omstandigheden waaronder zij worden ondernomen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Ingevolge het derde lid worden terzake van de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, onder a, de categorieën van besluiten aangewezen bij de voorbereiding waarvan een milieu-effectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge het vierde lid, voor zover hier van belang, worden terzake van de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, onder b, de categorieën van besluiten aangewezen in het kader waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of die activiteiten de in dat onderdeel bedoelde gevolgen hebben, en indien dat het geval is, bij de voorbereiding waarvan een milieu-effectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van het Besluit milieu-effectrapportage 1994, worden als activiteiten als bedoeld in artikel 7.2, eerste lid, onder a van de wet de activiteiten aangewezen die behoren tot een categorie die in onderdeel C van de bijlage is omschreven.

Ingevolge het tweede lid worden als activitei-

ten als bedoeld in artikel 7.2, eerste lid, onder b van de wet de activiteiten aangewezen die behoren tot een categorie die in onderdeel D van de bijlage is omschreven.

Ingevolge het vijfde lid geldt, voor zover in de bijlage bij een categorie van activiteiten categorieën van gevallen zijn aangegeven, de verplichting tot het maken van een milieu-effectrapport of de verplichting tot het toepassen van de artikelen 7.8a tot en met 7.8d van de wet slechts in zodanige gevallen.

In onderdeel C, categorie 10.1, van de bijlage bij het besluit wordt als activiteit vermeld: De aanleg van één of meer recreatieve of toeristische voorzieningen. Als categorieën van gevallen zijn, voor zover hier van belang, aangegeven gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een voorziening of een combinatie van voorzieningen die 1° 500.000 bezoekers of meer per jaar aantrekt of 2° een oppervlakte beslaat van 50 hectare of meer.

In onderdeel D, categorie 10.1, van de bijlage bij het besluit wordt als activiteit vermeld: De aanleg, wijziging of uitbreiding van één of meer recreatieve of toeristische voorzieningen. Als categorieën van gevallen zijn, voor zover hier van belang, aangegeven gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op: 1° 250.000 bezoekers of meer per jaar of 2° een oppervlakte van 25 hectare of meer.

2.16.1. Vast staat dat het grootste deel van het plangebied al geruime tijd voor de vaststelling van het plan in gebruik was voor recreatieve doeleinden en dat dit gebruik in overeenstemming was met het voorheen geldende bestemmingsplan "Recreatieplas Hemelrijk" uit 1991. Anders dan [appellant sub 3] en anderen betogen, dienen bij de beantwoording van de vraag of in dit geval de drempelwaarden, genoemd in categorie 10.1 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage 1994, worden overschreden, de ter plaatse reeds bestaande activiteiten en voorzieningen buiten beschouwing te worden gelaten. In het deskundigenbericht wordt uitgegaan van een uitbreiding van de oppervlakte met ongeveer 37,2 ha en een toename van de bezoekersaantallen van 87.500 per jaar. Naar het oordeel van de Afdeling hebben [appellant sub 3] en anderen niet aannemelijk gemaakt dat de uitbreiding van het recreatiepark, op zichzelf beschouwd, zal leiden tot een toename van het jaarlijkse bezoekersaantal met 500.000 of

meer, en evenmin dat de oppervlakte van de uitbreiding die het plan mogelijk maakt meer dan 50 ha bedraagt. Hieruit volgt dat de in categorie 10.1 van onderdeel C van de bijlage genoemde drempelwaarden niet worden overschreden, zodat op grond daarvan geen verplichting bestond tot het opstellen van een milieu-effectrapport.

Bij de voorbereiding van het plan is in december 2003 een aanmeldingsnotitie opgesteld, ter voldoening aan de verplichting tot het uitvoeren van een zogenoemde m.e.r.-beoordeling. In 2005 is een aanvullende notitie verschenen. Beide zijn beoordeeld door het Regionaal milieubedrijf te Cuijk, dat daarbij concludeerde dat zich als gevolg van de voorgenomen uitbreiding geen belangrijk nadelige gevolgen voor het milieu zullen kunnen voordoen en dat daarom geen milieu-effectrapport hoeft te worden opgesteld. Dit oordeel is door het college van burgemeester en wethouders van Uden overgenomen in zijn besluiten van 6 januari 2004 respectievelijk 6 december 2005. In hetgeen [appellant sub 3] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het college van burgemeester en wethouders zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen milieu-effectrapport hoefde te worden opgesteld, en evenmin voor het oordeel dat de ontwikkelingen die het plan mogelijk maakt in die mate verschillen van de ontwikkelingen zoals voorzien ten tijde van het opstellen van de aanmeldingsnotitie, dat de notitie en de ter voorbereiding daarvan verrichte onderzoeken niet aan het plan ten grondslag mochten worden gelegd. Daarbij is onder meer van belang dat in de aanmeldingsnotitie en de beoordeling door het Regionaal milieubedrijf al wordt uitgegaan van een vergroting van de dagrecreatieve voorzieningen binnen het reeds bestaande park met inbegrip van onder meer de bouw van een entreehal, een attractiehal en een recreatiezwembad, en met een uitbreiding van het recreatiepark waarbij in totaal 150 verblijfsrecreatieve eenheden kunnen worden aangelegd. Met betrekking tot de jaarlijkse bezoekersaantallen wordt in de aanmeldingsnotitie een toename verwacht van 300.000 in 2002 tot 350.000 na de uitbreiding. Hoewel, mede gezien hetgeen hierover in het deskundigenbericht wordt opgemerkt, niet valt uit te sluiten dat, zoals [appellant

sub 3] en anderen stellen, het aantal bezoekers na de uitbreiding hoger zal kunnen zijn dan het aantal van 350.000 waarvan in de aanmeldingsnotitie wordt uitgegaan, hebben [appellant sub 3] en anderen niet aannemelijk gemaakt dat de conclusie dat geen belangrijk nadelige gevolgen voor het milieu te verwachten zijn en dat daarom geen aanleiding bestaat een milieu-effectrapport te laten opstellen om die reden onjuist zou zijn.

2.17. Uit artikel 2, eerste lid, van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) volgt dat dat besluit niet van toepassing is op de onderhavige inrichting. Voorts vermeldt de toelichting bij het plan dat de tien binnen de gemeente Uden gelegen inrichtingen waarop het Bevi van toepassing is alle zodanig ver van het plangebied zijn gelegen dat het invloedsgebied daarvan niet reikt tot de grens van het plangebied. Dit is door [appellant sub 3] en anderen niet gemotiveerd betwist. Voor zover zij bedoelen te betogen dat op grond van het Bevi de gevolgen van het plan voor de externe veiligheid hadden moeten worden beoordeeld met betrekking tot de nabijgelegen vliegbasis Volkel, wijst de Afdeling erop dat uit artikel 2, eerste lid, van het Bevi eveneens volgt dat de vliegbasis niet onder het toepassingsbereik van dat besluit valt.

2.18. [appellant sub 3] en anderen hebben niet nader uiteengezet welke nadelige gevolgen wijziging in de bestemming “Dagrecreatie” van het binnen wijzigingsvlak 4 gelegen gedeelte van het plandeel met de bestemming “Agrarisch gebied onbebouwd” zou kunnen hebben voor de daar aanwezige natuurwaarden. Mede in aanmerking nemend dat ingevolge artikel 9.6.1 van de planvoorschriften bedoelde wijziging alleen is toegestaan als de inrichting van het betrokken gebied primair is afgestemd op het optimaal functioneren van de gronden als leefgebied voor struweelvogels, de continuïteit van de ecologische verbindingzone is gewaarborgd en compensatie voor de aantasting van het struweelvogelgebied is verzekerd, ziet de Afdeling in hetgeen is aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat het college op dit punt ten onrechte goedkeuring aan het plan heeft verleend.

2.19. Nu het betoog betreffende de bereikbaarheid van het perceel aan de Hemelrijkstraat in verband met de daar aanwezige ecologische verbindingzone eerst ter zitting door

[appellant sub 3] en anderen is ingebracht en nu niet is gebleken van gegronde redenen waarom dit niet eerder mogelijk was, dient het, gelet op de vereisten van een goede procesorde, buiten beschouwing te blijven.

2.20. De conclusie is dat hetgeen [appellant sub 3] en anderen hebben aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan op de juistgenoemde punten niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is ongegrond.

Het beroep van [appellant sub 2] en anderen

2.21. [appellant sub 2] en anderen betogen dat het college het plan ten onrechte grotendeels heeft goedgekeurd. Zij voeren aan dat de bij de raad ingediende zienswijzen ten onrechte niet afzonderlijk zijn beantwoord, als gevolg waarvan het besluit tot vaststelling van het plan onvoldoende is gemotiveerd. Hetzelfde geldt naar hun mening voor de wijze waarop hun bedenkingen door het college zijn weergegeven en besproken. Voorts is volgens hen onduidelijk wat de betekenis is van de aanduiding “Nevenentree” op de plankaart ter hoogte van de Hemelrijkstraat. Naar hun mening staat, anders dan het college heeft aangenomen, niet vast dat een extra verbindingsweg tussen Heikantstraat en Vosdeel wordt gerealiseerd en dat verkeer hoofdzakelijk gebruik zal maken van een nog op het terrein aan te leggen interne ontsluitingsweg. Zij wijzen er daarbij op dat deze interne ontsluitingsweg niet als zodanig is aangeduid op de plankaart. Verder zijn volgens hen de kaarten niet in overeenstemming met de toelichting, die vermeldt dat de hoofdontsluiting blijft op de Zeelandsedijk. Voorts is volgens hen ten onrechte niet bepaald tot welke grootte van de recreatieplas vrijstelling mag worden verleend; oppervlakte, diepte en locatie van de ontgroning zijn in het plan onvoldoende vastgelegd, aldus [appellant sub 2] en anderen. Ten slotte is naar zij betogen voor het plan ten onrechte geen milieu-effectrapport opgesteld.

2.22. Het college stelt zich op het standpunt dat de bestemming “Verkeersdoeleinden” ter plaatse van de Hemelrijkstraat in overeen-

stemming is met de huidige situatie en dat de raad bij de bespreking van de zienswijzen uitvoerig is ingegaan op de aanduiding “Nevenentree”. De uitbreiding van het recreatiepark zal mogelijk leiden tot toename van de verkeersintensiteit op de Heikantstraat, maar de verkeersveiligheid en leefbaarheid zullen daardoor niet onaanvaardbaar worden aangetast, aldus het college. Volgens het college biedt de planologische regeling zoals in de voorschriften opgenomen voldoende duidelijkheid over de mogelijkheden tot het realiseren van een tweede recreatieplas. Verder ziet het college geen redenen waarom niet zou kunnen worden ingestemd met het besluit van burgemeester en wethouders van Uden van 6 januari 2004, aangevuld op 6 december 2005, dat ten behoeve van het plan geen milieueffectrapport hoeft te worden opgesteld.

2.23. [appellant sub 2] en anderen hebben zienswijzen ingebracht tegen het ontwerp van het plan, die zijn besproken in de bij het plan behorende Nota van zienswijzen. Voorts zijn de bedenkingen van [appellant sub 2] en anderen door het college weergegeven en besproken in het bestreden besluit. Artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht verzet zich er niet tegen dat de raad en het college de zienswijzen onderscheidenlijk de bedenkingen samengevat weergegeven. Dat niet op ieder argument ter ondersteuning van een zienswijze of van de bedenkingen afzonderlijk zou zijn ingegaan, is op zichzelf geen aanleiding voor het oordeel dat het besluit van de raad tot vaststelling van het plan, dan wel het besluit van het college omtrent goedkeuring, niet voldoende is gemotiveerd. Niet is gebleken dat bepaalde bezwaren of argumenten van [appellant sub 2] en anderen door de raad of het college niet in de overwegingen zijn betrokken.

2.24. Ten aanzien van de aanduiding “Nevenentree” op de plankaart ter plaatse van de gronden aan de Hemelrijkstraat waar de aanleg van de recreatiewoningen is voorzien, overweegt de Afdeling dat deze aanduiding weliswaar voorkomt in de legenda, maar daaraan geen gevolgen worden verbonden in de planvoorschriften, zodat aan deze aanduiding planologisch geen betekenis toekomt.

De gronden gelegen aan de zuidwestkant van de bestaande recreatieplas, parallel aan de Heikantstraat, hebben volgens de plankaart de bestemming “Dagrecreatieve doeleinden”,

met het differentiatievlak “Landschappelijke groenvoorziening”. Ingevolge artikel 3.5.1.1 van de planvoorschriften zijn de aldus aangeduide gronden onder meer bestemd voor de interne ontsluiting voor zandafvoer en verblijfsrecreatie. Ter zitting is gebleken dat op de bedoelde gronden inmiddels een interne ontsluitingsweg is aangelegd. Verder is gebleken dat bij overeenkomst met de betrokken uitvoerende bedrijven is vastgelegd dat de bestuurders van vrachtwagens die zand afvoeren dat vrijkomt bij de ontgroning aan de oostkant van het plangebied, uitsluitend gebruikmaken van deze interne ontsluitingsweg, zodat aannemelijk is dat de betrokken vrachtwagens niet over de Heikantstraat zullen rijden. Voorts is gebleken dat bij de inrichting van de interne ontsluitingsweg maatregelen zijn getroffen, zoals de aanleg van een grondwal, met als doel de overlast voor omwonenden te beperken.

Met betrekking tot de extra verkeersbewegingen als gevolg van de komst van de 150 recreatiewoningen gaat de raad, blijkens een nader ingediend stuk naar aanleiding van het deskundigenbericht, uit van ongeveer 380 extra bewegingen per etmaal, waarbij rekening is gehouden met verkeer van bezoekers en werknemers en met verkeer in verband met levering van goederen. Deze aantallen zijn ontleend aan kengetallen van het CROW. Aangezien de interne ontsluitingsweg de kortste verbinding vormt tussen de woningen en de hoofdentree van het park aan de Zeelandsedijk, acht de Afdeling aannemelijk dat ook het verkeer van en naar die woningen in belangrijke mate de interne ontsluitingsweg zal gebruiken. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat de gevolgen van het plan voor de verkeerssituatie ter plaatse dermate nadelig zullen zijn dat het college om die reden goedkeuring aan het plan had moeten onthouden.

2.25. Ter zitting heeft [appellant sub 2] en anderen nader toegelicht dat de beroepsgrond betreffende de mogelijkheid om vrijstelling te verlenen ten behoeve van een recreatieplas van 8 ha, in het bijzonder is gericht tegen de mogelijkheid om die vrijstelling te verlenen zonder dat nader onderzoek wordt verricht naar de gevolgen van de aanleg van een plas van die omvang. Nu artikel 5.4 van de planvoorschriften vereist dat een te verlenen vrij-

stelling in overeenstemming is met de benodigde ontgrondingsvergunning, de vergunning die het college voor de ontgroning heeft verleend slechts een plas met een wateroppervlakte van 3,65 ha mogelijk maakt en ter zitting namens het college is verduidelijkt dat bij een eventuele aanvraag van een nieuwe vergunning, ten behoeve van de aanleg van een grotere plas, daarop toegesneden onderzoeken zullen moeten worden uitgevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het college op dit punt goedkeuring aan het plan had moeten onthouden.

2.26. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat, zoals [appellant sub 2] en anderen betogen, ten onrechte is afgezien van het opstellen van een milieu-effectrapport. Zij verwijst daarbij naar hetgeen hiervoor onder 2.16 en 2.16.1. werd overwogen naar aanleiding van het beroep van [appellant sub 3] en anderen.

2.27. De conclusie is dat hetgeen [appellant sub 2] en anderen hebben aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan op de bestreden punten niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is ongegrond.

(...; red.).

3. Beslissing

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep van [appellant sub 3] en anderen, voor zover ingediend door [persoon C], niet-ontvankelijk;

II. verklaart het beroep van BB Uden Vastgoed B.V. en anderen gedeeltelijk gegrond;

III. vernietigt het besluit van het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant van 21 oktober 2008, kenmerk 1392740, voor zover daarbij goedkeuring is onthouden aan de langs de oostgrens van het plangebied gelegen gedeelten van het plandeel met de bestemming "Water en groenvoorzieningen" en van het plandeel met de bestemming "Verblijfsre-

creatieve doeleinden", zoals nader aangegeven op de bij deze uitspraak behorende kaart 1; IV. verleent goedkeuring aan de hiervoor onder III. bedoelde plandelen;

V. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het besluit van 21 oktober 2008;

VI. verklaart het beroep van BB Uden Vastgoed B.V. en anderen voor het overige, het beroep van [appellant sub 3] en anderen voor zover ontvankelijk, en het beroep van [appellant sub 2] en anderen geheel ongegrond; (red.)

NOOT

Zie noot onder nr. 71.

71

Ontgrondingsvergunning "BillyBird Park Hemelrijk" – Uden

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

14 april 2010, nr. 200808340/1/R2

(mrs. Parkins-de Vin, Mondt-Schouten en Vermeulen)

Noot Poortinga

Milieueffectrapportage. Ontgroning. Recreatie. M.e.r.-plicht. EHS. Struweelvogels.

[Wm art. 7.2; Besluit m.e.r. 1994 art. 2, Categorie 10.1 van onderdeel C en D van de bijlage]

Door het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant is op 23 september 2008 een ontgrondingsvergunning verleend voor het ontgronden van enkele percelen grasland en bouwland. Door deze ontgroning kunnen een tweede recreatieplas en een tijdelijk zanddepot worden aangelegd in het recreatiepark BillyBird Park Hemelrijk. In beroep is onder andere aangevoerd dat een milieueffectrapportage (m.e.r.) had moeten worden doorlopen gezien de oppervlakte van de ontgroning en het aantal bezoekers. De Afdeling stelt vast dat de vergunde ontgroning aanmerkelijk kleiner is dan de m.e.r.-plichtige drempelwaarde van 100 hectare en dat evenmin sprake is van een aantal winplaatsen die gezamenlijk de drempelwaarde van 100 hectare overschrijden. Het aantal bezoekers leidt ook niet tot een m.e.r.-plicht, omdat categorie